διοίκησης, δεν πρέπει το Δικαστήριο, κατά την άσκηση του ελέγχου του, να λαμβάνει υπόψη τις γνωματεύσεις που προσκομίζονται για να αποδειχθεί η αξία αυτή ούτε να διατάσσει την προσκόμιση τέτοιων γνωματεύσεων.

2. Το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης το οποίο αφορά την εσωτερική δημοσίευση των κενών θέσεων πρέπει να ερμηνεύεται σε συνδυασμό με το άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, το οποίο καθορίζει τη σειρά κατά την οποία ένα κοινοτικό όργανο πρέπει να εξετάζει τις διάφορες δυνατότητες πληρώσεως των κενών θέσεων, παρέχοντας, όσον αφορά το ζήτημα αυτό, στο προσωπικό των Κοινοτήτων προτεραιότητα έναντι των υποψηφίων που δεν υπηρετούν στις Κοινότητες. Επομένως, εφόσον αντικείμενο της διάταξης αυτής είναι να εξασφαλιστεί η προστασία των συμφερόντων του προσωπικού του οργάνου, έπεται ότι οι υποψήφιοι οι οποίοι δεν είναι υπάλληλοι των Κοινοτήτων δεν μπορούν να επικαλούνται την ενδεχόμενη παράβασή του, με αποτέλεσμα ο δόκιμος υπάλληλος που τοποθετείται σε θέση διαφορετική από αυτή που αφορούσε η ανακοίνωση κενής θέσεως δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι η τοποθέτησή του ήταν παράνομη.

3. Δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 34, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως η ληφθείσα με τη συναίνεση του δόκιμου υπαλλήλου απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής περί παρατάσεως, κατά παρέκκλιση της προαναφερθείσας διατάξεως, της δοκιμαστικής του υπηρεσίας για να του δοθεί μια επιπλέον δυνατότητα να αποδείξει επαγγελματικές ικανότητες που δεν είχε δείξει κατά τρόπο ικανοποιητικό κατά τη διάρκεια της οριζόμενης από τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης περιόδου. Εφόσον πρόκειται περί αποφάσεως παρέχουσας πλεονέκτημα που γίνεται ελεύθερα αποδεκτό, ο ενδιαφερόμενος δεν μπορεί να επικαλείται ενδεχόμενη πλημμέλεια.

ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
στην υπόθεση 75/85 *

I — Πραγματικά περιστατικά και έγγραφη διαδικασία

1. Ο προσφεύγων, V. R., πτυχιούχος φυσικής του πανεπιστημίου της Ρώμης και ειδικευμένος στη στατιστική στο Polytechnicum Λωζάνης, συμμετέσχε επιτυχώς στους διαγωνισμούς COM/A/143 και COM/A/313 που οργανώθηκαν για την πρόσληψη στατιστικολόγων και οικονομολόγων υπαλλήλων διοικήσεως της Επιτροπής. Το 1982, η Επιτροπή δημοσίευσε την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/305/82 που αντιστοιχούσε σε θέση βαθμού Α 7/6 στη γενική διεύθυνση « Οικονομικές και χρηματοδοτικές υποθέσεις », διεύθυνση « Οικονομικές διαρθρώσεις και κοινοτικές παρεμβάσεις », ειδική υπηρεσία « Κοινοτικές δανειοδοτήσεις: ανάπτυξη των οργάνων ».

Στην ανακοίνωση κενής θέσεως τα σχετικά καθήκοντα περιγράφονται ως εξής:

« Εκτέλεση, βάσει γενικών οδηγιών, εισηγητικών και επιστημονικών καθηκόντων στον τομέα της οικονομικής ανάλυσης, ιδίως όσον αφορά:

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

— τη διεύρυνση των πεδίων δραστηριότητας και τα μέσα δανειοληψίας/δανειοδοτήσεως της Κοινότητας, ειδικότερα τα καλυπτόμενα από το NIC. »

Όσον αφορά τα απαιτούμενα προσόντα, η ανακοίνωση κενής θέσεως όριζε:

1) γνώσεις πανεπιστημιακού επιπέδου επικυρωθείσες με πτυχίο ή επαγγελματική πείρα ισοδυνάμου επιπέδου·

2) θεωρητικές γνώσεις στη συνολική οικονομική ανάλυση·

3) γνώση των προβλημάτων της οικονομίας επιχειρήσεων·

4) γνώσεις στον τομέα της τραπεζικής τεχνικής·

5) ορισμένη πείρα σχετική με τα καθήκοντα. »

Με απόφαση της 2ας Αυγούστου 1983, που ίσχυσε από τις 15 Ιουλίου 1983, η Επιτροπή διόρισε τον R. δόκιμο υπάλληλο με βαθμό Α 6 στην προαναφερθείσα ειδική υπηρεσία (II-B-4). Εντούτοις, ήδη από την προηγούμενη ημέρα, δηλαδή την 1η Αυγούστου 1983, η Επιτροπή είχε αποφασίσει τη μεταφορά της εν λόγω θέσεως και του μελλοντικού της κατόχου, επίσης από τις 15 Ιουλίου 1983, από την υπηρεσία αυτή στο τμήμα « Μεσοπρόθεσμες προβλέψεις » (II-Γ-4) της διεύθυνσης « Μακροοικονομικές αναλύσεις και προοπτικές », της γενικής διεύθυνσης « Οικονομικές και χρηματοδοτικές υποθέσεις ».

Η εργασία που πραγματοποίησε ο προσφεύγων κατά τη διάρκεια της εννεάμηνης περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας που ορίζει το άρθρο 34 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων αποτέλεσε το αντικείμενο εκθέσεως κρίσεως, που συντάχθηκε μετά το πέρας της εν λόγω περιόδου, με ημερομηνία 21 Μαρτίου 1984.

Όσον αφορά την ικανότητα του προσφεύγοντος για την εκτέλεση του έργου που αντιστοιχούσε στα καθήκοντά του, η οποία κρίθηκε, στο σύνολό της, ανεπαρκής, στην έκθεση αυτή αναγνωριζόταν ότι ο εν λόγω υπάλληλος ασφαλώς διέθετε σημαντικές ικανότητες αντιλήψεως, προσαρμογής, κρίσεως και πρωτοβουλίας, καθώς επίσης και, σε ικανοποιητικό βαθμό, οργανωτικό πνεύμα και αίσθημα ευθύνης. Εντούτοις, τονιζόταν η ανεπάρκειά του όσον αφορά τις γνώσεις που ήταν απαραίτητες για την άσκηση των καθηκόντων του. Εξάλλου, όσον αφορά την απόδοσή του, η έκθεση εκφραζόταν μεν ευνοϊκά ως προς την ταχύτητα με την οποία εκτελούσε την εργασία του, αλλά θεωρούσε ως ανεπαρκή την ποιότητα της εργασίας του.

Στις επεξηγηματικές παρατηρήσεις της έκθεσης κρίσεως διευκρινίζεται, μεταξύ άλλων, ότι ο R. « διαθέτει αναμφισβήτητα εξαιρετικά προσόντα όσον αφορά τη μαθηματική στατιστική και την τεχνική αναλύσεως των στοιχείων » αλλά ότι « οι γνώσεις του στη μακροοικονομία είναι, εντούτοις, πιο περιορισμένες και η ικανότητά του στη σύνταξη γραπτών εκθέσεων αποδείχτηκε ανεπαρκής ».

Βάσει των προηγούμενων εκτιμήσεων η εν λόγω έκθεση κρίσεως συνιστούσε την απόλυση του προσφεύγοντος μετά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας.

Με υπηρεσιακό σημείωμα της 18ης Απριλίου 1984, η διοίκηση γνωστοποίησε στον προσφεύγοντα ότι, ενόψει της εκθέσεως που συντάχτηκε μετά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, δεν μπορούσε παρά να αποφασίσει την απόλυσή του. Εντούτοις, λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων του προσφεύγοντος καθώς και ορισμένων σημείων που είχε επισημάνει ο ιεραρχικός του προϊστάμενος, η διοίκηση ήταν διατεθειμένη να του παράσχει μια επιπλέον ευκαιρία να αποδείξει τις επαγγελματικές του ικανότητες, αναθέτοντάς του « μια συγκριτική ανάλυση στατιστικής φύσεως » που έπρεπε να πραγματοποιηθεί εντός διαστήματος τριών μηνών το οποίο έληγε στις 16 Ιουλίου 1984. Ο προσφεύγων αποδέχτηκε την πρόταση αυτή.

Με έγγραφο της 25ης Απριλίου 1984, η διοίκηση γνωστοποίησε στον προσφεύγοντα την περιγραφή της μελέτης προς πραγματοποίηση και η οποία είχε τον τίτλο « Contrôle des don-

nées de l'étude du commerce extérieur » (έλεγχος των στοιχείων της μελέτης του εξωτερικού εμπορίου), ο στόχος της οποίας καθοριζόταν ως εξής:

« Από τις τράπεζες στοιχείων VISA (OSCE) και Volimex (ΓΔ II):

— να πραγματοποιηθεί περιγραφική μελέτη των στοιχείων σε αξία που εκφράζονται σε NACE-CLIO (23 κλάδοι) με γεωγραφική κατανομή (ενδοκοινοτικά, εξωκοινοτικά, σύνολο κόσμου)·

— να γίνει σύγκριση των δύο αυτών συνόλων στοιχείων·

— να γίνει ανάλυση των προσαρμογών που έγιναν στο πλαίσιο της ΤΣΣ (τράπεζας στατιστικών στοιχείων)·

— να γίνει προσπάθεια εξηγήσεως των αποκλίσεων·

— να υποβληθούν προτάσεις βελτιώσεως.

Μπορούν επίσης να γίνουν προτάσεις σχετικά με τη χρησιμοποίηση των στοιχείων αυτών στις μεταγενέστερες εφαρμογές (ΤΣΣ της Στατιστικής Υπηρεσίας, δείκτες τιμής της ΓΔ II). »

Στις 10 Ιουλίου 1984, οι « επόπτες » της μελέτης υπέβαλαν την έκθεσή τους σχετικά με την πραγματοποιηθείσα εργασία. Οι επόπτες τόνισαν, αφενός, ότι:

« ο R. διαθέτει τις αναγκαίες θεωρητικές γνώσεις για την κατάρτιση μελέτης αυτού του τύπου· χρησιμοποίησε και κατανόησε τα στοιχεία που του παρασχέθηκαν·

προσπάθησε να προτείνει λύσεις στο τεθέν πρόβλημα. »

Εντούτοις, στην εν λόγω έκθεση επισημάνθηκε, αφετέρου:

« έλλειψη συνθετικού πνεύματος, πράγμα που μεταφράζεται σε δυσχέρεια διακρίσεως του ουσιώδους από το δευτερεύον και εντοπίσεως των περισσότερο σημαντικών σημείων. Ειδικότερα, σημαντικά συμπεράσματα συχνά καταπνίγονται στο κείμενο της μελέτης, ενώ μακρές αναπτύξεις αφορούν σημεία ήσσονος, σχετικά, σημασίας·

έλλειψη αρκετής απόστασης που τον εμποδίζει να αναγνωρίζει πίσω από τα στατιστικά στοιχεία την οικονομική σημασία των παρατηρούμενων φαινομένων·

υπερβολική χρησιμοποίηση επιστημονικής γλώσσας δύσκολα κατανοητής ακόμα και από αυτούς προς χρήση των οποίων γενικά προορίζεται αυτό το είδος εκθέσεως. Ειδικότερα, το συνθετικό σημείωμα... δεν επιτρέπει στον αναγνώστη που είναι ξένος προς το πρόβλημα να συλλάβει το περιεχόμενο και ως εκ τούτου να προσανατολίσει τις ενέργειές του. »

Με απόφαση της 19ης Ιουλίου 1984, η ισχύουσα από τις 31 Αυγούστου 1984 αρμόδια για τους διορισμούς αρχή απέλυσε τον προσφεύγοντα, έχοντας υπόψη, ιδίως, ότι:

« ... Ενόψει της εκθέσεως κρίσεως που συντάχθηκε μετά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, από τις εκτιμήσεις σχετικά με την ικανότητα και την απόδοση του ενδιαφερόμενου συνάγεται ότι ο τελευταίος είναι " ανεπαρκής " όσον αφορά τα σημεία

Α — Ικανότητα εκτελέσεως των καθηκόντων του,

Β.1 — Ποιότητα εργασίας.

... Οι πιο πάνω εκτιμήσεις ενισχύονται από τις εκτιμήσεις που διατυπώθηκαν ως προς τη μελέτη που ανατέθηκε στον V. R. κατά τη διάρκεια της συμπληρωματικής περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας.

... Από τις εκτιμήσεις αυτές διαπιστώνεται ότι ο V. R. δεν απέδειξε ότι διαθέτει επαρκή επαγγελματικά προσόντα για να μονιμοποιηθεί στο βαθμό που αντιστοιχεί στη θέση που κατέχει. »

Στις 8 Αυγούστου 1984, ο προσφεύγων υπέβαλε, βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, ένσταση κατά της αποφάσεως περί απολύσεώς του τονίζοντας ιδίως την ύπαρξη καταφανών πλανών στην εκτίμηση της εργασίας του.

Με απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 1984, η Επιτροπή απέρριψε την ένσταση αυτή ως αβάσιμη.

2. Με δικόγραφο της 20ής Μαρτίου που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 21 Μαρτίου 1985, ο προσφεύγων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

Το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

II — Αιτήματα των διαδίκων

Ο *προσφεύγων* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τις αποφάσεις με τις οποίες η Επιτροπή έθεσε τέρμα, από τις 31 Αυγούστου 1984, στη σχέση εργασίας του R. και, ειδικότερα, την απόφαση 5235 της 13ης Δεκεμβρίου 1984 με την οποία η Επιτροπή απέρριψε τη διοικητική ένσταση του R. κατά της απολύσεως αυτής, καθώς και κάθε προπαρασκευαστική των προαναφερθεισών αποφάσεων πράξη·

— επικουρικώς, να υποχρεώσει την Επιτροπή να τροποποιήσει, κατά τρόπο μη συνιστώντα δυσφήμηση, την αιτιολογία των προσβαλλόμενων αποφάσεων·

— σε κάθε περίπτωση, να υποχρεώσει την Επιτροπή, κατά το μέτρο που θα κρίνει το Δικαστήριο, να καταβάλει χρηματικό ποσό προς τον προσφεύγοντα ως αποζημίωση λόγω της υλικής ζημίας και της ηθικής βλάβης που υπέστη ο τελευταίος από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·

— σ' όλες τις περιπτώσεις να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Η *Επιτροπή* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή στο σύνολό της·

— να αποφανθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

1. *Ως προς τη φερόμενη παραβίαση ουσιωδών τύπων*

α) Ο *προσφεύγων* ισχυρίζεται καταρχάς ότι παραβιάστηκαν ουσιώδεις τύποι και, ειδικότερα, ότι η αιτιολογία είναι αντιφατική και περιέχει προφανή πλάνη. Για το σκοπό αυτό, αναλύει τις εκτιμήσεις που περιέχονται στις εκθέσεις κρίσεως της 21ης Μαρτίου 1984 και της 10ης Ιουλίου 1984, οι οποίες αποτελούν τη βάση της απόφασης περί απολύσεώς του.

Όσον αφορά την έκθεση κρίσεως της 21ης Μαρτίου 1984 που συντάχτηκε μετά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, ο προσφεύγων προσάπτει στην Επιτροπή, αφενός, ότι παρέλειψε να καθορίσει ποιες είναι οι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων του γνώσεις που δεν διαθέτει σε επαρκή βαθμό. Αφετέρου, θεωρεί ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι στερείται δήθεν επαρκούς ικανότητας προς σύνταξη γραπτών εκθέσεων, εφόσον δεν του υπέδειξε κατά ποιο τρόπο επιθυμούσε να καταρτίζονται οι εκθέσεις αυτές.

Όσον αφορά την έκθεση κρίσεως της 10ης Ιουλίου 1984, ο προσφεύγων φρονεί ότι κακώς του προσάπτεται έλλειψη συνθετικού πνεύματος, εφόσον το έργο που του είχε ανατεθεί συνίστατο στην πραγματοποίηση «συγκριτικής ανάλυσης» και όχι «σύνθεσης» του τεθέντος προβλήματος. Κατά τα λοιπά, από γνωμάτευση του καθηγητή R. Coppi του Πανεπιστημίου της Ρώμης, που έχει προσαρτηθεί στην προσφυγή, προκύπτει ότι ο προσφεύγων πέτυχε να εκπονήσει «ένα κλειδί αναγνώσεως» το οποίο «απλοποιούσε κατά δραστικό τρόπο την ανάλυση, εξάγοντας έναν πολύ περιορισμένο αριθμό παραγόντων, η αλληλεπίδραση των οποίων αποτελεί την ουσιώδη πηγή των εν λόγω αποκλίσεων μεταξύ των δύο στατιστικών συστημάτων».

Η παρατήρηση όσον αφορά τη χρησιμοποίηση επιστημονικής γλώσσας είναι επίσης πεπλανημένη και αντιφατική. Εκτός του ότι η διοίκηση εμφανίζει ως ελάττωμα αυτό που αποτελεί προσόν, πρέπει να ληφθεί υπόψη το περίπλοκο

του τεθέντος προβλήματος. Εν πάση περιπτώσει, όπως προκύπτει από γνωμάτευση του καθηγητή La Bruna του Πανεπιστημίου της Ρώμης, που έχει επίσης προσαρτηθεί στην προσφυγή, η χρησιμοποιηθείσα γλώσσα δεν παρουσιάζει κανέναν ιδιαίτερα τεχνικό χαρακτήρα.

Προς στήριξη των πιο πάνω απόψεων, ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο να διατάξει τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης ως προς « την επιστημονική ποιότητα της εκπονηθείσας μελέτης ».

β) Η *Επιτροπή* παρατηρεί καταρχάς ότι, αντίθετα προς το διαγωνισμό προσλήψεως που αποσκοπεί στο να καταστεί δυνατή η επιλογή υποψηφίων σύμφωνα με γενικά κριτήρια και κριτήρια πρόβλεψης, σκοπός της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας είναι να επιτραπεί στη διοίκηση να εκφέρει μια πιο συγκεκριμένη κρίση όσον αφορά τις ικανότητες του υποψηφίου για την εκτέλεση συγκεκριμένων καθηκόντων. Η συνολική εκτίμηση που η διοίκηση οφείλει να διατυπώσει ως προς το δόκιμο υπάλληλο αποτελεί συνάρτηση, αφενός, ευρείας διακριτικής εξουσίας και, αφετέρου, δεν μπορεί να είναι αποτέλεσμα ενός απλού μαθηματικού υπολογισμού των διαφόρων θετικών ή αρνητικών εκτιμήσεων. Κατά συνέπεια, ακόμα και μια μόνο αρνητική εκτίμηση μπορεί να συνεπάγεται ότι η μονιμοποίηση του δόκιμου υπαλλήλου αντιβαίνει προς το συμφέρον της υπηρεσίας, εφόσον ο τελευταίος δεν είναι απολύτως ικανός να εκτελεί τα συγκεκριμένα καθήκοντα που του έχουν ανατεθεί.

Εν προκειμένω, από την έκθεση κρίσεως που συντάχθηκε μετά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας προκύπτει ότι ο προσφεύγων διαθέτει ασφαλώς υψηλά προσόντα στη μαθηματική στατιστική και στις τεχνικές αναλύσεις των στοιχείων, αλλά στερείται της ικανότητας προς εκτέλεση του έργου που συνεπάγονται τα καθήκοντά του και, ιδίως, των γνώσεων που είναι αναγκαίες στον τομέα των μελετών οικονομικής πολιτικής. Εξάλλου, η εν λόγω έκθεση διαπιστώνει ανεπαρκή ποιότητα της εργασίας του και αδυναμία ικανοποιητικής του εντάξεως στο πλαίσιο των ουσιωδών δραστηριοτήτων της διεύθυνσης.

Όσον αφορά την έκθεση κρίσεως της 10ης Ιουλίου 1984, η Επιτροπή αμφισβητεί την ύπαρξη διαφοράς μεταξύ των εκτιμήσεων που περιέχει η εν λόγω έκθεση και αυτού που ζήτησε η διοίκηση από τον προσφεύγοντα να πραγματοποιήσει. Σκοπός της εργασίας που του είχε ζητηθεί να πραγματοποιήσει ήταν όχι μόνο η ανάλυση των στοιχείων, αλλά επίσης και « η εξήγηση των αποκλίσεων » και η υποβολή « προτάσεων βελτιώσεως ». Λαμβανομένων υπόψη των στόχων της εν λόγω υπηρεσίας, είναι αδιανόητο να πραγματοποιούνται αναλύσεις που δεν καταλήγουν σε συγκεκριμένα συμπεράσματα.

Η αδυναμία του προσφεύγοντος να εκφράζεται καταλλήλως (υπερβολική χρήση επιστημονικής γλώσσας) καταδεικνύει επίσης την αδυναμία του να εργαστεί σε μια διοικητική υπηρεσία, εργασία που συνεπάγεται την ανάγκη χρησιμοποιήσεως ενός ιδιαίτερου τύπου εκφράσεως.

Όσον αφορά το αίτημα της διενέργειας πραγματογνωμοσύνης σχετικά με την επιστημονική ποιότητα της μελέτης του προσφεύγοντος, η Επιτροπή αμφισβητεί τη σκοπιμότητά της με την αιτιολογία ότι το πρόβλημα τίθεται όχι μόνο από την άποψη της επιστημονικής ποιότητας αλλά επίσης και της αποτελεσματικότητας ενός ορισμένου τύπου εργασίας στο πλαίσιο μιας δημόσιας διοικητικής υπηρεσίας. Εξάλλου, μια τέτοια πραγματογνωμοσύνη θα συνιστούσε αντιποίηση της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει το όργανο.

2. *Ως προς τη φερόμενη παραβίαση του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων*

α) Περαιτέρω, ο *προσφεύγων* ισχυρίζεται ότι έγινε παράβαση των άρθρων 4 και 34 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης καθώς και παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Φρονεί ότι η τοποθέτησή του στο τμήμα II-Γ-4 (« Μεσοπρόθεσμες προβλέψεις ») αντί στην ειδική υπηρεσία II-Β-4 (« Κοινοτικές δανειοδοτήσεις: ανάπτυξη των οργάνων ») για την οποία είχε δημοσιευτεί η προκήρυξη κενής θέσεως COM/305/82, έγινε κατά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού

υπηρεσιακής κατάστασης, σύμφωνα με το οποίο « κάθε κενή θέση... γνωστοποιείται στο προσωπικό ... μόλις η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή αποφασίσει την πλήρωση της θέσεως ». Δεδομένου ότι ο προσφεύγων ανέλαβε ευθύς εξαρχής υπηρεσία στο τμήμα II -Γ-4, η απόφαση διορισμού της 2ας Αυγούστου 1983 με την οποία τοποθετήθηκε στην ειδική υπηρεσία II-Β-4 είχε περιεχόμενο καθαρά πλασματικό ».

Η ακολουθηθείσα από τη διοίκηση διαδικασία παραβίαζε επίσης τη γενική αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, εφόσον ο δόκιμος υπάλληλος η θέση του οποίου μεταφέρθηκε οφείλει να πραγματοποιήσει την περίοδο δοκιμαστικής του υπηρεσίας σε θέση διαφορετική από αυτή στην οποία αναφέρεται η προκήρυξη κενής θέσεως και, κατά συνέπεια, ενδεχομένως, λιγότερο σύμφωνη προς τις ικανότητές του. Το μέτρο αυτό τον θέτει σε υποδεέστερη μοίρα σε σχέση με δόκιμο υπάλληλο, η θέση του οποίου δεν μεταφέρεται.

Εξάλλου, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι παράταση της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας είναι αντίθετη προς το άρθρο 34, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, σύμφωνα με το οποίο « η περίοδος αυτή δοκιμασίας διαρκεί 9 μήνες για τους υπαλλήλους της κατηγορίας Α ». Δεδομένου ότι πρόκειται περί επιτακτικού κανόνα, παρέκκλιση από τη διάταξη αυτή δεν επιτρέπεται. Εκτός από αυτό, η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων απαιτεί όλοι οι υπάλληλοι του ίδιου βαθμού να πραγματοποιούν περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας της ίδιας διάρκειας.

Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται από το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 34, παράγραφος 1, δυνάμει του οποίου « αν κατά τη διάρκεια της περιόδου δοκιμασίας ο υπάλληλος κωλύεται να ασκήσει τα καθήκοντά του... λόγω ασθενείας ή ατυχήματος, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή μπορεί να παρατείνει την περίοδο δοκιμασίας για το αντίστοιχο χρονικό διάστημα ». Τέτοιος κανόνας περί εξαιρέσεως δεν θα είχε νόημα αν η διοίκηση διέθετε οπωσδήποτε τη διακριτική εξουσία να παρατείνει την περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας. Εξάλλου, από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι η περίοδος δοκιμαστικής υπηρεσίας δεν μπορεί να παραταθεί παρά μόνο για να συμπέσει η διάρκειά της με τη διάρκεια της πραγματικής υπηρεσίας που συμπληρώθηκε και ότι η διοίκηση, προκειμένου να αποφασίσει την απόλυση ή τη μονιμοποίηση ενός δόκιμου υπαλλήλου, πρέπει να στηρίζεται αποκλειστικά επί της εκτιμήσεως του έργου που εξετέλεσε κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής.

Το γεγονός ότι ο προσφεύγων δέχτηκε να πραγματοποιήσει μια επιπλέον περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας δεν μπορεί να οδηγήσει σε διαφορετική εκτίμηση, εφόσον η συγκατάθεσή του δεν δόθηκε ελεύθερα αλλά οφειλόταν, κυρίως, στη σχέση υποταγής στην οποίατελούσε ο ενδιαφερόμενος έναντι μιας διοίκησης που είχε ήδη εκδηλώσει την πρόθεσή της να τον απολύσει.

β) Όσον αφορά την τοποθέτηση του προσφεύγοντος στο τμήμα II-Γ-4, η *Επιτροπή* παρατηρεί ότι το άρθρο 4 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης αναφέρεται στην εσωτερική δημοσίευση κενών θέσεων και δεν αφορά τους περιλαμβανόμενους στον πίνακα επιτυχόντων υποψήφιους που δεν υπηρετούν στις Κοινότητες. Η διοίκηση διαθέτει τη νόμιμη εξουσία να ανακατανέμει τις διαθέσιμες θέσεις μεταξύ των διαφόρων υπηρεσιών σύμφωνα με το συμφέρον της υπηρεσίας. Κατά τα λοιπά, ο προσφεύγων γνώριζε την τοποθέτησή του από τις συζητήσεις και τις επαφές του με τους υπεύθυνους της Επιτροπής.

Η Επιτροπή προσθέτει ότι, έστω και αν γίνει δεκτό ότι ο προσφεύγων είχε έννομο συμφέρον να ενεργήσει, ο τελευταίος όφειλε να προσβάλει την πράξη διορισμού του και όχι να ζητήσει την ακύρωση της απόφασης περί απολύσεώς του.

Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι, εν πάση περιπτώσει, ο προσφεύγων δεν συγκέντρωνε τα προσόντα που απαιτούνταν βάσει της ανακοινώσεως κενής θέσεως, δηλαδή γνώσεις τόσο στη συνολική οικονομική ανάλυση και στα προβλήματα της οικονομίας επιχειρήσεων όσο και στον τομέα της τραπεζικής τεχνικής.

Όσον αφορά την αιτίαση που στηρίζεται στην παράταση της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, η Επιτροπή παρατηρεί ότι τίποτα δεν εμποδίζει τη διοίκηση να παρέχει, για λόγους επιεικείας, περισσότερα δικαιώματα από όσα προβλέπει ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης, υιοθετώντας ευνοϊκότερη έναντι των υπαλλήλων στάση. Εν προκειμένω, η Επιτροπή ευνόησε τον προσφεύγοντα προσφέροντάς του μια επιπλέον δυνατότητα να αποδείξει τις επαγγελματικές του ικανότητες, προσφορά, άλλωστε, που ο τελευταίος αποδέχτηκε εγγράφως και με πλήρη ελευθερία.

Το άρθρο 34, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης συνηγορεί ακριβώς υπέρ της απόψεως της Επιτροπής. Η διάταξη αυτή αποσκοπεί στο να αποφεύγεται ώστε στο δόκιμο υπάλληλο που ασθένησε ή υπέστη ατύχημα να παρέχεται στην πραγματικότητα πραγματική περίοδος δοκιμασίας, για να αποδείξει τις επαγγελματικές του ικανότητες, μικρότερη των προβλεπόμενων εννέα μηνών. Η διάταξη αυτή δεν αντιτίθεται στην παράταση της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας που αποφασίζεται για να επιτραπεί πιο εμπεριστατωμένη εκτίμηση χάριν του συμφέροντος ενός υπαλλήλου, ο οποίος, διαφορετικά, θα έπρεπε να απολυθεί βάσει της εκθέσεως κρίσεως που συντάχτηκε μετά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας.

3. *Ως προς το αίτημα αποζημιώσεως*

α) Προς στήριξη του αιτήματός του περί καταβολής αποζημιώσεως, ο *προσφεύγων* αναφέρει ότι η ζημία που του προκάλεσε η απόφαση περί απολύσεώς του προκύπτει από δύο γεγονότα.

Αφενός, οι διατυπωθείσες από τη διοίκηση εκτιμήσεις ως προς την εργασία του είναι δυσφημιστικές και, ως εκ τούτου, ικανές να βλάψουν την επαγγελματική του φήμη. Αφετέρου, η οφειλόμενη στην παράταση της περιόδου δοκιμαστικής του υπηρεσίας καθυστέρηση όσον αφορά τη διασαφήνιση της επαγγελματικής του κατάστασης τον άφησε αδικαιολογήτως σε κατάσταση αβεβαιότητας, πράγμα που τον εμπόδισε να εξεύρει άλλη επαγγελματική απασχόληση.

Ο προσφεύγων προσθέτει ότι, εν πάση περιπτώσει, ακόμα και από έγκυρη απόφαση μπορεί να ανακύψει ευθύνη της διοίκησης, εφόσον η απόφαση αυτή ελήφθη κατά τρόπο ιδιάζοντα και καταχρηστικό.

β) Η *Επιτροπή* ανταπαντά ότι, από γενική άποψη, η αποκατάσταση της ζημίας υπόκειται στην εκ μέρους του προσφεύγοντος απόδειξη της παράνομης πράξεως, της ζημίας που υπέστη καθώς και της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της πράξεως αυτής και της επενεχθείσας ζημίας. Στην προκειμένη περίπτωση κανένα από τα στοιχεία αυτά δεν αποδείχτηκε.

Όσον αφορά τις εκτιμήσεις που διατυπώθηκαν ως προς τον προσφεύγοντα, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι ποτέ δεν αμφισβήτησε τα προσόντα του ως στατιστικολόγου και ερευνητή, αλλά ότι περιορίστηκε στο να διαπιστώσει ότι αυτά δεν ανταποκρίνονταν στις απαιτήσεις μιας δημόσιας διοικητικής υπηρεσίας. Εξάλλου, κάθε απόφαση περί απολύσεως περιέχει κατ' ανάγκη αρνητικές εκτιμήσεις ως προς τις επαγγελματικές ικανότητες του ενδιαφερόμενου και μπορεί να του δημιουργήσει δυσχέρειες όσον αφορά την επαγγελματική του αποκατάσταση. Τέλος, η Επιτροπή εγγυάται τον αυστηρώς εμπιστευτικό χαρακτήρα της απόφασης περί απολύσεως και της εκθέσεως κρίσεως που συντάχτηκε μετά το πέρας της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας.

Εξάλλου, όσον αφορά τη φερόμενη ως αδικαιολογήτως δημιουργηθείσα κατάσταση αβεβαιότητας λόγω της παρατάσεως της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι ο προσφεύγων εκουσίως αποδέχτηκε την παράταση αυτή και ότι, ως εκ τούτου, ενδεχόμενη ζημία είναι αποτέλεσμα της δικής του στάσης.

U. Everling
εισηγητής δικαστής